

forslaget er søgt et yderligere Beløb til Afslutning af nogle Prøver til Bedømmelse af forskellige Midlers konserverende Egenskaber med Hensyn til Hegnspæle og andet Træmateriale, som nedgraves i Jorden. Den ærede Ordfører (Jerichow) oplyste, at Grunden til Samraadet ikke saa meget var den, at man havde søgt et saadant yderligere Beløb, som de Bemærkninger, den paagældende Post var ledsaget med, og hvoraf fremgik, at der af en tidligere 2-aarig Bevilling paa 2,500 Kr. er, eller rettere sagt, paa vedkommende Tidspunkt var et Beløb af 312 Kr. 70 Øre tilbage af den i Finansaarene 1903—04 og 1904—05 ydede Bevilling. Jeg skal erkende, at hvis Statsprøveanstalten havde været en Statsinstitution, hvad den ikke — trods Navnet — i Begyndelsen var, saa var det ikke rigtigt, at en saadan Institution laa ind i et Beløb, som ikke var medgaaet til de Prøver, som havde været afholdt i tidligere Aar, og som jo bestod i Betrygning af de Træstykker og Pæle, der bleve nedgravede i Jorden, idet et saadant Beløb jo ikke skulde blive hos Anstalten, men gaa ind i Statskassen. Men paa det Tidspunkt, da de 2,500 Kr. bleve bevilgede, var Statsprøveanstalten ikke nogen Statsinstitution, og derfor kunde der ikke siges saa meget til, at den, da Pælene jo siden skulde tages op og undersøges, havde sat Pengene ind paa en Sparekassebog for at afvente det Tidspunkt, da Prøverne kunde afsluttes. Jeg har tilsendt Finansudvalget en skriftlig Redegørelse herfor, som jeg haaber er tilfredsstillende.

Dernæst har Udvalget under Nr. 33 i Betænkningen taget et Forbehold angaaende Bestyrelsesudgifterne med Hensyn til Grønland, men Ordføreren (Jerichow) oplyste, at dette Forbehold for saa vidt er overflødig, som der allerede af mig var stillet Ændringsforslag vedrørende den paagældende Bevilling, der i sin Tid var foreslaaet, fordi der i sin Tid var stillet Forslag om Oprettelse af et Handelsinspektorat i Grønland. Da Rigsdagen imidlertid ikke fandt Anledning til for Tiden at gaa med til Oprettelsen af et saadant Handelsinspektorat, er det en Selvfølge, at der heller ikke for den Del

af det paagældende Finansaar, i hvilket vedkommende Mand har været i København, skal ydes ham noget særligt Lønningstillæg. Vedkommende Ændringsforslag var fremsendt af Ministeriet, men det var ikke kommet paa et saa tidligt Tidspunkt, at det kunde komme med i Betænkningen, men jeg haaber, at det skal komme saa betids, at det kan blive vedtaget ved tredje Behandling, og som Følge deraf vil forhaabentlig ogsaa denne Sag blive ordnet paa en tilfredsstillende Maade. I øvrigt takker jeg, fordi man har tiltraadt samtlige de af mig stillede Ændringsforslag.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg har bedt om Ordet for at fremsætte en enkelt Bemærkning, idet jeg er bleven opmærksom paa ved at se efter i Rigsdagstidende Spalte 7039, at jeg har gjort den ærede Ordfører (Jerichow) Uret, naar jeg paastod, at han havde beklaget sig over, at jeg ikke havde sendt den omhandlede Svarskrivelse til Finansudvalget. Jeg havde nemlig overhørt, at den ærede Ordfører ikke rettede sin Anke mod mig, men udtalte, at det var fra Statsbanernes Side, at Udvalget ikke havde faaet de paagældende Oplysninger til Sammenligning mellem Kulleverancerne til Marinen og Kulleverancerne til Statsbanerne. Men det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har faaet det samme Indtryk af den ærede Ordførers Udtalelser og henvendte en Bemærkning derom til mig, idet han sagde: Kan Ministeren se, at denne Svarskrivelse er ikke kommen — hvad jeg havde paastaet, den var. Det er altsaa det ærede Medlem, der har gjort sig skyldig i den Fejltagelse at tro, at jeg ikke i rette Tid havde svaret paa den Henvendelse, der var sket til mig fra Udvalgets Side. Nu ved jeg, at det ærede Medlem har modtaget Skrivelsen, men han har altsaa ikke set den, da han var her i Gaar, men først efter Mødet har det ærede Medlem set, at jeg i rette Tid har sendt Skrivelsen. Jeg har altsaa gjort den ærede Ordfører Uret ved mine Bemærkninger, men ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.